

Mellie

og hennes cochleaimplantat

Dette er historien om Mellie, MED-Elefanten...

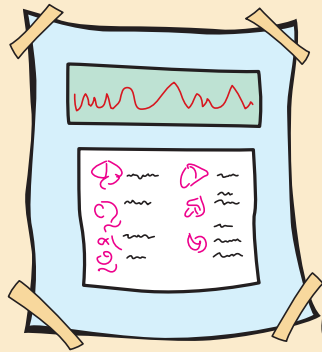
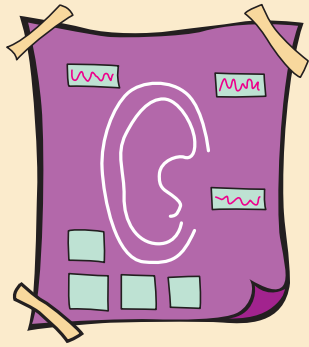
Da Mellie ble født,
var hennes foreldre så lykkelige!

Mamma og pappa sa:

”Å, for en nydelig baby vi har!”

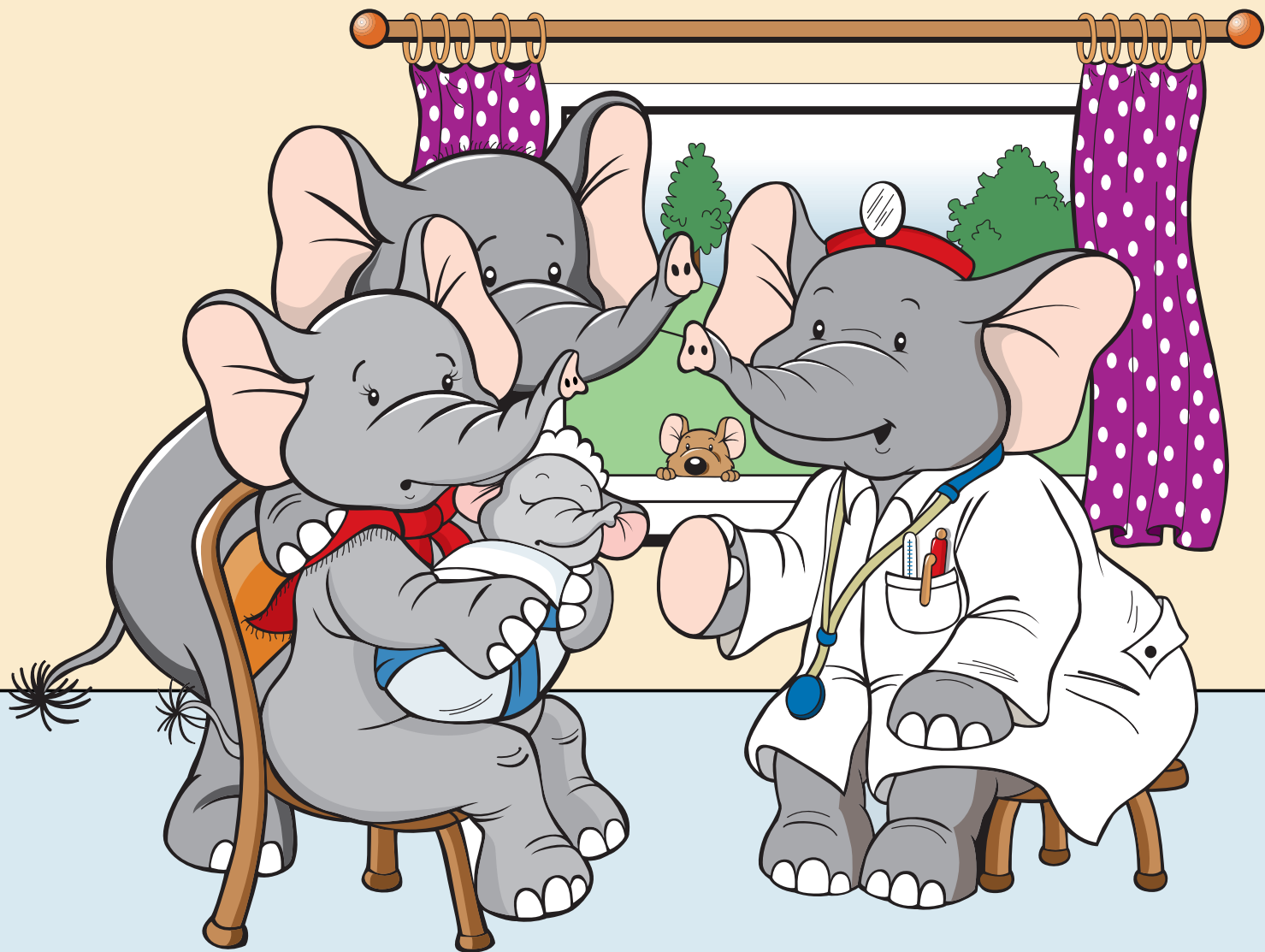

Like etter at Mellie var født,
testet ørelegen hørselen hennes.
Mellie sov godt,
hun merket ingen ting.

Ørelegen sa,
”Mellie hører ikke så bra.”

Først ble hennes foreldre lei seg,
men så fortalte legen dem at
det var noe
som kunne hjelpe henne å høre.
Først foreslo han at
Mellie skulle prøve høreapparater.

Mellie var et lykkelig lite barn.

Hun lo masse.

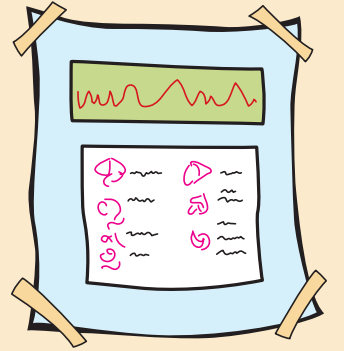
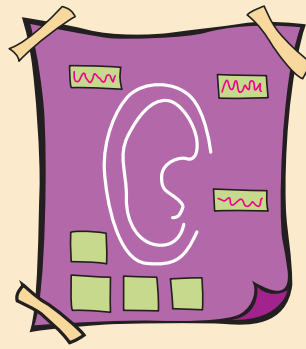
Hun var like vakker som alle andre babyer,
men hun hørte ingenting.

Ikke engang med høreapparatene.

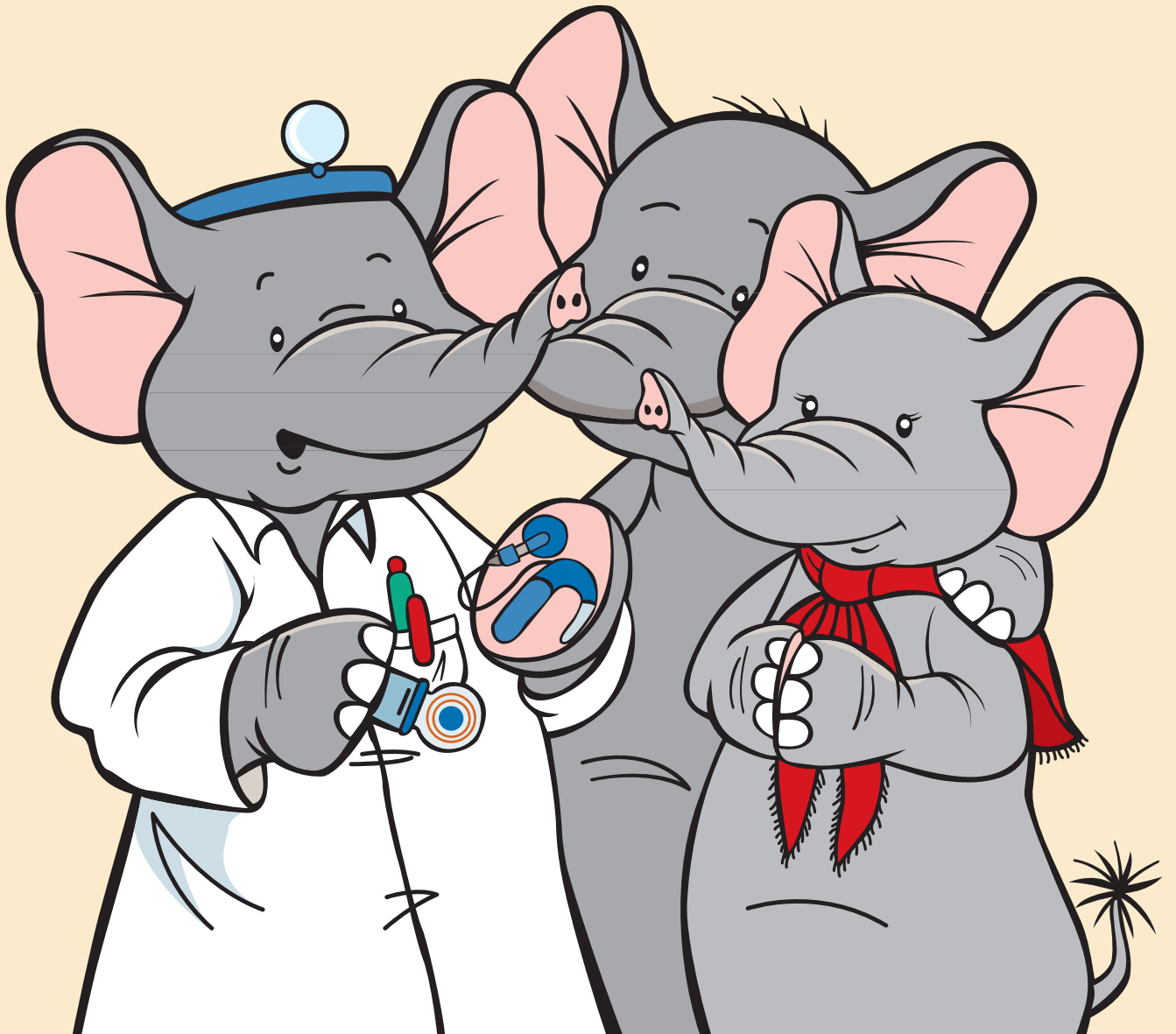
Mellie's foreldre tok henne
ofte med til legen.
Han undersøkte ørene hennes.
Han var veldig forsiktig.
Det gjorde slett ikke vondt.

Dette er et bilde fra innsiden av Mellie's ører!

Legen viste Mellie's foreldre
en oppfinnelse som ville hjelpe Mellie å høre.
Det kalles cochleaimplantat.
Det har to deler, et implantat og en taleprosessor.
Implantatet er som en liten datamaskin,
den er under huden.
Taleprosessoren ligner
Mellie's høreapparat.
Den har en rund magnet, kalt spole.
Den fester taleprosessoren til Mellie's hode.

Cochleaimplantatet vil hjelpe Mellie å høre.
Mange hørselshemmende barn har et cochleaimplantat.

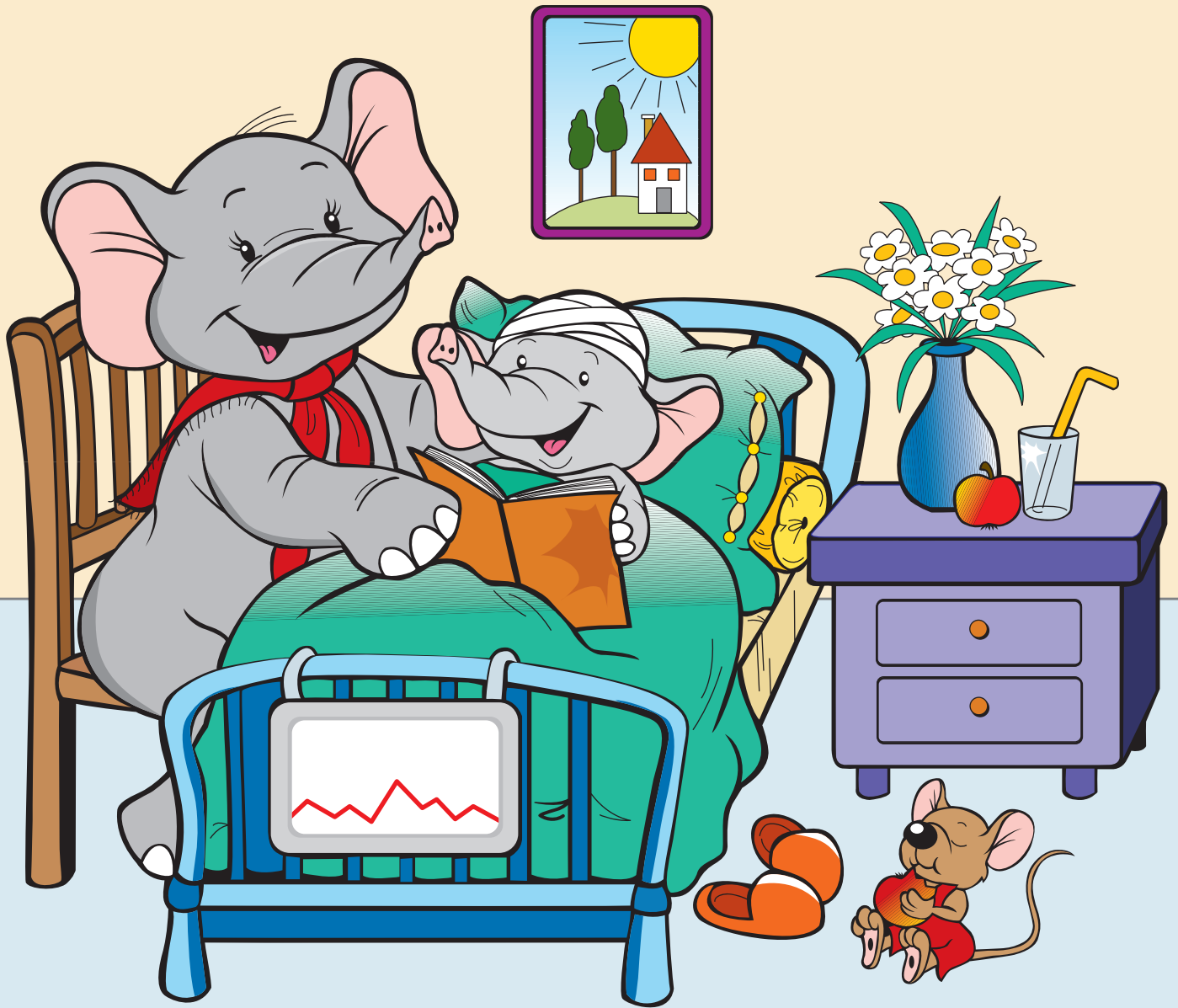
Da Mellie var gammel nok,
fikk hun cochleaimplantat.
Foreldrene bodde på sykehuset sammen med henne.
Før operasjonen klippet en sykepleier en liten bit av
Mellie's hår.

"Dette er bra", sa sykepleieren, "det gror snart ut igjen."

Mellie sov tungt.
Under operasjonen puttet
legen implantatene inn i ørene hennes.

*Allerede neste dag
var hun oppe og sprang omkring.*

Mellie's bandasje minnet henne om
at hun snart skulle høre.

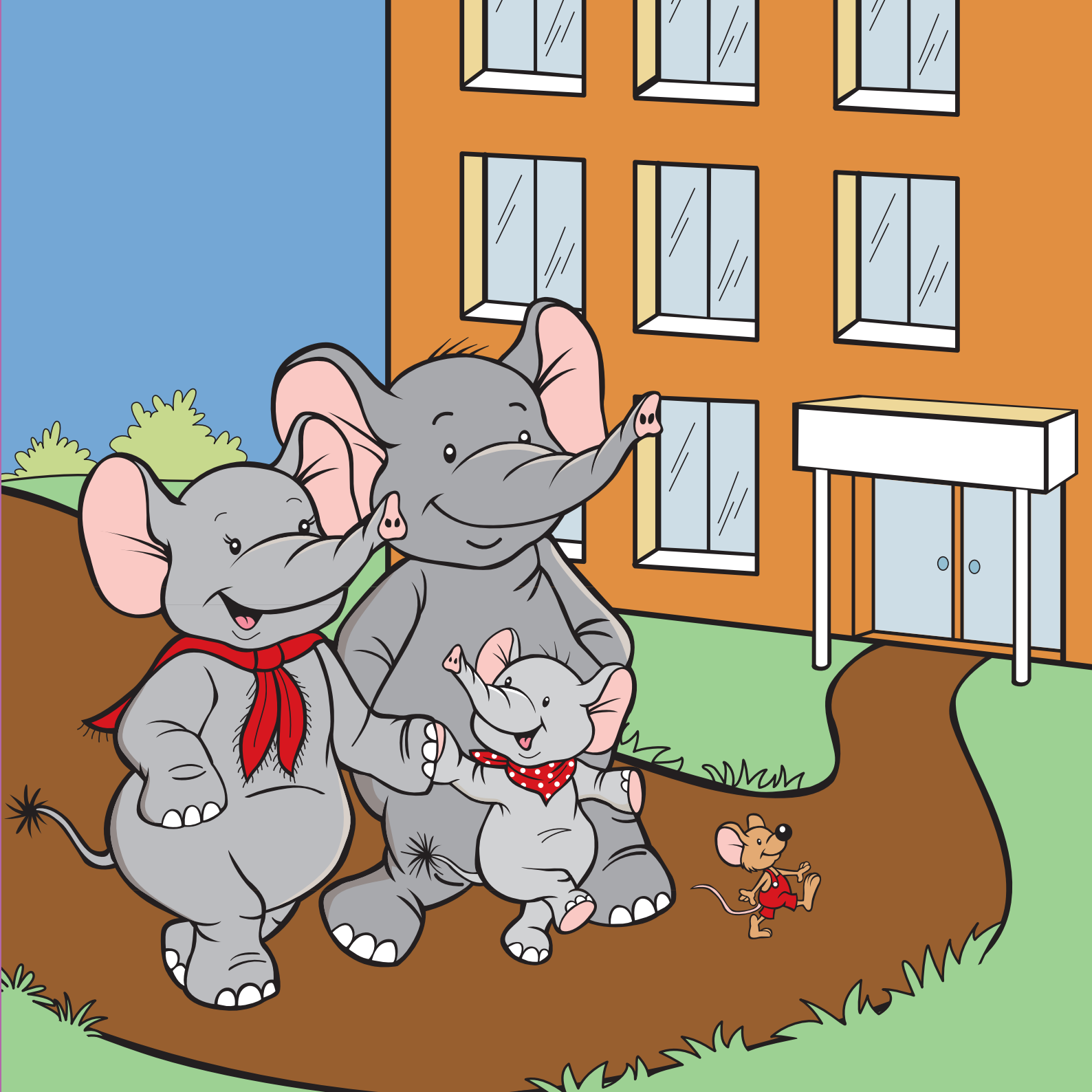

Bare noe få uker senere.....

Mellie's STORE dag hadde kommet.

Mellie fikk sine taleprosessorer.

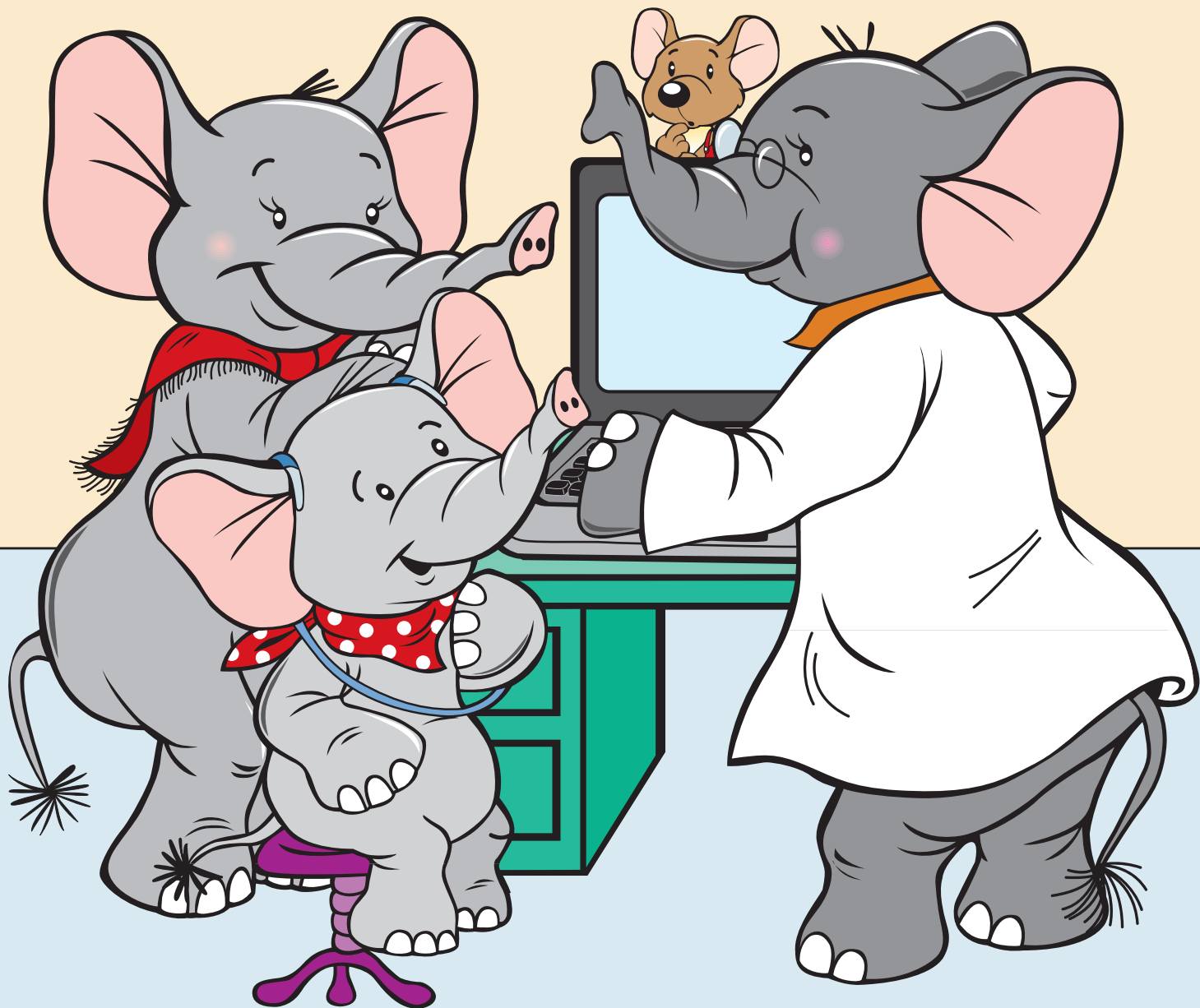
Foreldrene var også veldig begeistret.

På sykehuset
ble Mellie's taleprosessorer
koblet til en datamaskin.
Datamaskinen laget lyder.

*Noen lyder var høye,
andre var lave,
noen var myke,
andre var sterke.*

Hver gang Mellie hørte en ny lyd
var hun forbauset.

Hjemme igjen...

Hun lyttet og lyttet.

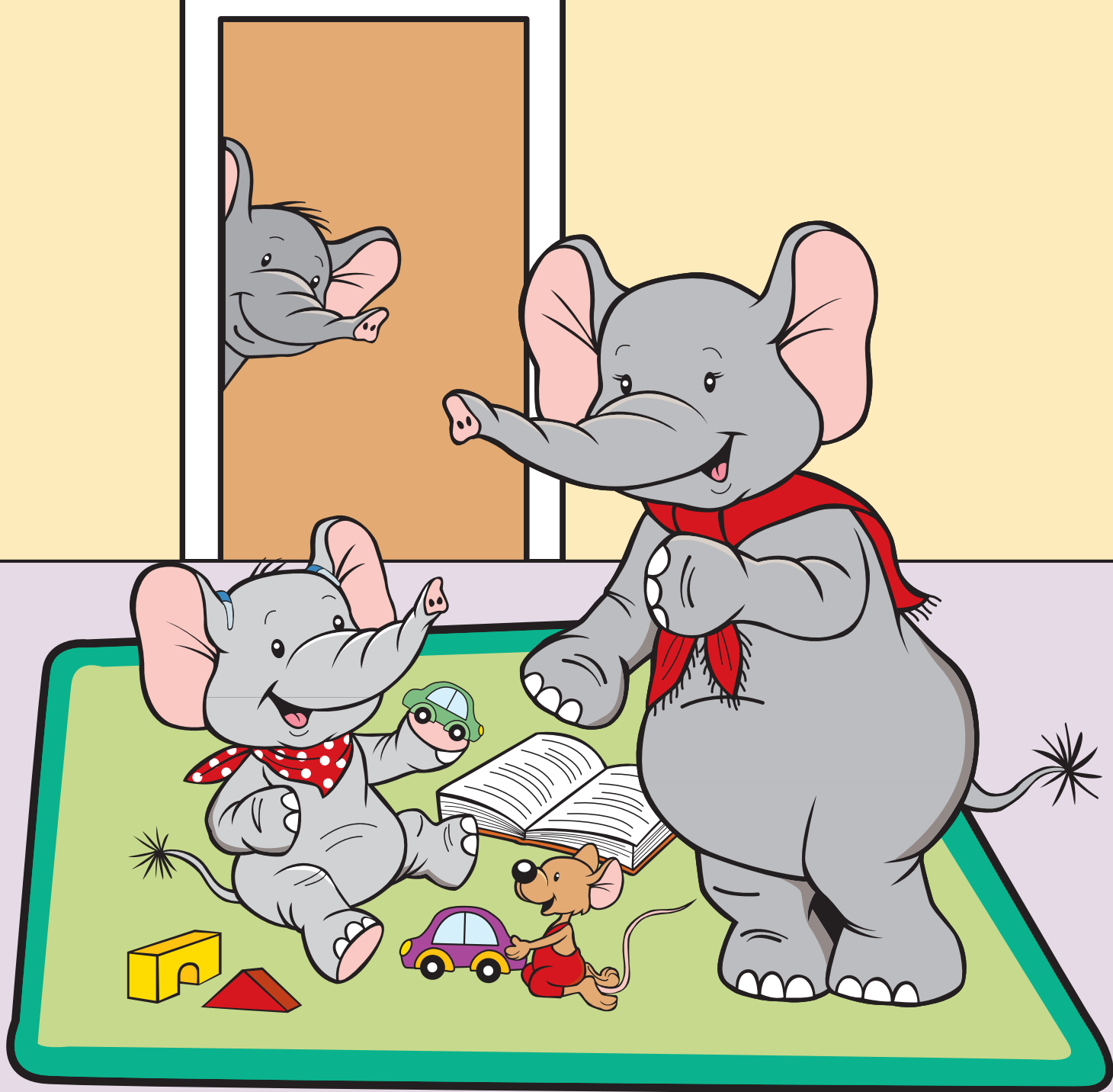
*Hun kunne høre **mange** nye lyder.*

Mamma og pappa som snakket,
biler som bråkete, barn som lo
og til og med fugler som sang.

Nå som Mellie kan høre,
har hun også begynt å snakke.
Hennes første ord var:
Mamma, pappa og bil.

Mellie's foreldre ble så glade!

Mellie vet at
hun bare kan høre med
med taleprosessorene.
Hun passer veldig godt på dem,
og bruker de hele tiden,
bare ikke når hun bader og sover.

Mellie trener på å høre hver dag.

Gjennom lytte- og taletrening
lærer hun å høre enda bedre.
Dette er morsomt!

Noen ganger må Mellie tilbake til legen.
Da justeres taleprosessorene hennes.
Dette er veldig viktig.
Det hjelper henne
å høre enda bedre.

Mellie er et lykkelig barn.
Hun har mange venner,
og hun kan gjøre alle ting
som vennene gjør.
Mellie er glad for å være sammen
med vennene sine.

*De synger og danser
og lytter til eventyr.*

Hun elsker sine
"nye ører" –
Sine cochleaimplantat!

www.medel.com